

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

paa de Punkter, som det ærede Medlem i særlig Grad har beskæftiget sig med, og hvis Indhold maa siges at ligge noget fjernere fra Søfarts- og Fiskeriministeriets almindelige Virksomhedsomraade. Men det er en Selvfølge, at naar der alligevel nedsættes et Udvalg om Sagen, vil dette Udvalg kunne faa alle de Oplysninger, man er i Stand til at fremskaffe. Ogsaa som Følge deraf vil der neppe være Anledning til ved denne Lejlighed at fordybe sig i flere af de Spørgsmaal, som nu har været nævnt. Jeg vil i hvert Fald afholde mig fra enhver Bedømmelse af, til hvilken Kurs de her omhandlede Obligationer vil kunne udbringes, thi jeg tror ikke, det vilde være gavnligt for Sagen, om vi i vid Udstrækning skulde føre en Diskussion i den Henseende. Jeg skal dog tilføje, at den Form for Statsgaranti, som er tænkt ydet her baade for Renten og for de Obligationer, der skal udbetales, er en saa vid Garanti, at den dog utvivlsomt selv i disse Tider vil sikre en ret gunstig Stilling for de paagældende Obligationer.

Det ærede andet tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) udtalte, at Fiskerne har fundet den gamle Laaneform tilfredsstillende. Det forstaar jeg for saa vidt meget godt, som man jo i ringere Grad har taget Hensyn til Statens Interesser og ofte i lange Perioder har udlaant meget billigt, medens Staten maatte betale meget dyrt for de Laan, Staten selv maatte optage. Jeg synes dog, at det endda er mindre væsentligt, om der har været Tilsætning i den Henseende. Men det er klart, at hvis man vil en Udvikling af ikke blot selve Fiskeriet, men ogsaa af de Erhverv, som det stadig forekommer mig urimeligt, at man ikke driver i Danmark, naar man kan drive dem i andre Lande, maa man utvivlsomt ind paa en mere bankmæssig Behandling af Sagerne, og selv hvad de almindelige Fiskerilaan angaar, kan det maaske være rimeligt at have en mere bankmæssig Behandling af disse Laanespørgsmaal, end man kunde have, naar Laaneverksamheden udøves under et Ministerium. Dertil kommer, navnlig naar det er en saadan Udvikling, man ønsker og imødeser, den Omstændighed, at det er umuligt at drive denne Laaneverksamhed, naar dens Omfang skal være afhængigt af de Bevillinger, som gives under en Rigsdagssamling for et Aar langt frem i Tiden. Der kan jo ske saadanne Forandringer i Konjunkturerne og Markedsforholdene, at det bliver ønskeligt at sætte ind paa et eller andet Omraade

med større Kapitaler, end der saaledes staa til Raadighed, og det har vist sig ved Lejligheder, hvor man har villet gøre visse Forsøg, at man da kun har kunnet opnaa den nødvendige Finansiering ved ganske ekstraordinære Fremgangsmaader.

Ja, jeg skal naturligvis ganske henstille til ærede Medlemmer i det kommende Udvalg at drøfte ogsaa det Spørgsmaal, som det ærede 2det tingvalgte Medlem nævnte, om, hvorvidt de to Maksimumsbeløb, som er anført i Lovforslaget, 14 Mill. Kr. til Laan mod Sikkerhed i Fartøjer og 6 Mill. Kr. til Laan af den under B. nævnte Art, er de rigtige. Flertallet i Folketinget har jo ment, at denne Fordeling af Maksimumsllaanebeløbene var den rigtige, og det har hele Folketinget sluttet sig til. Jeg indrømmer, at det beror paa et Skøn, hvad man i saa Henseende bør stille til Raadighed, men man har dog altsaa nu gentagne Gange overvejet denne Fordelingsregel og fundet det rigtigt at lade den blive staaende.

Ogsaa det Spørgsmaal, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) nævnte, om Renter af Grundfonden, kan naturligvis godt tages op igen, men det er jo efter moden Prøvelse, at denne Bestemmelse er sat ind, og efter Ønske af Finansministeriet, at Renterne af Grundfondsbeløbet skal gaa fra Fiskeribanken til Statskassen. Jeg indrømmer, at det i og for sig kan være ligegyldigt, hvis der bliver Tale om, at Staten skal dække noget Underskud, ja, saa vilde det endog være behageligt, om Underskuddet saa mindre ud ved Hjælp af disse Renter. Det kan dog ikke nægtes, at denne Grundfond er Statens Ejendom, det fastslaas i Loven, at den er Statens Ejendom, og retteligt er det derfor utvivlsomt ogsaa, at de Renter, der indgaar paa denne Statens Ejendom, tilføres Statskassen. I Forhold til Bestemmelsen om Underskuddet erkender jeg imidlertid, at det i og for sig er en underordnet Ting, men det er altsaa en Bestemmelse, som Finansministeriet af Ordenshensyn har anset det for ønskeligt at have i den her foreslaaede Form.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds knyttede ogsaa en Bemærkning til en Bestemmelse i § 6, hvori det hedder, at Laanet forfalder til Udbetaling, hvis Fartøjet ikke længer benyttes til Fiskeri, og mente, at dette kunde der ikke staa. Jeg synes egentlig ikke godt, der kunde staa noget andet, for det er jo Fiskerifartøjer, vi laaner ud til, og Fiskeriet, vi vil fremme, og hvis et Fartøj derfor overgaar fra at være Fiskerifartøj til